

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců Mgr. Jany Brothánkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **KonekTel, a.s.**, se sídlem Pražská 152, Pardubice, zastoupeného JUDr. Milanem Jelínkem, advokátem, se sídlem Sokolovská 49/5, Praha 8 Karlín, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem třída Kpt. Jaroše 1926/7, Brno, **za účasti** osob zúčastněných na řízení: **I)** Vězeňská služba České republiky, se sídlem Soudní 1672/1a, Praha 4, **II)** RCD Radiokomunikace spol. s r.o., se sídlem U Pošty 26, Staré Hradiště, o žalobě proti rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 29. 12. 2014, č. j. ÚOHS-R56/2014/VZ-27707/2014/323/RBu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 22. 3. 2017, č. j. 31 Af 9/2015 - 79,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává.**

IV. Osoby zúčastněné na řízení I) a II) **nemají** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení případu

[1] Včas podanou kasační stížností se žalobce domáhá zrušení rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 22. 3. 2017, č. j. 31 Af 9/2015 - 79 (dále „napadený rozsudek"), jímž krajský soud zamítl žalobu proti rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 29. 12. 2014, č. j. ÚOHS-R56/2014/VZ-27707/2014/323/RBu (dále „napadené rozhodnutí").

[2] **Napadeným rozhodnutím** předseda žalovaného zamítl rozklad žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 2. 2014, č. j. ÚOHS-S494/2013/VZ-2466/2014/521/HKu/MKb ve věci návrhu žalobce na přezkoumání úkonů zadavatele Vězeňské služby České republiky (osoby zúčastněné na řízení I)) učiněných v souvislosti se zadáváním nadlimitní veřejné zakázky „Rámcová smlouva – pořízení radiostanic“ zadávané v otevřením řízení, kde vybraným uchazečem je společnost RCD Radiokomunikace spol. s r.o. (osoba zúčastněná na řízení II)). Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí popsal průběh zadávacího řízení a navazujícího správního řízení. Nezjistil, že by došlo k netransparentnímu hodnocení subjektivních kritérií uživatelských vlastností SW a ergonomických vlastností radiostanice. Vysvětlil, jak musí zadavatel obecně postupovat, pokud stanoví jako hodnotící kritérium ekonomickou výhodnost nabídky, přičemž musí využít dílčí hodnotící kritéria, která musí řádně koncipovat, stejně jako způsob jejich hodnocení. Z popisu postupu hodnocení, který je přílohou protokolu o 3. jednání hodnotící komise ze dne 25. 6. 2013 i přílohou zprávy o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 25. 6. 2013, lze zjistit, jaké parametry radiostanic byly hodnoceny, jakým způsobem ověření daných vlastností probíhalo, z jakých důvodů vlastnosti některých předložených vzorků radiostanic požadavkům zadavatele vyhovovaly více a které méně, a že bodové hodnocení jednotlivých vzorků radiostanic je přehledně rozepsáno a že jednotliví členové expertní skupiny se při hodnocení lišili maximálně o 1 bod u hodnocení dané vlastnosti. Měl dále za to, že zadavatel, resp. hodnotící komise postupovali podle zadávací dokumentace stanovující příslušná hodnotící kritéria. Vysvětlil, že větší váhu mělo kritérium ceny, protože kritérium technické a užitné vlastnosti ručních radiostanic mělo váhu pouze 30%, přičemž u tohoto kritéria byly hodnoceny 4 okruhy vlastností. Tato subkritéria tedy nemohly převážit dílčí hodnotící kritérium ceny. Poukázal rovněž na počty bodů jednotlivých uchazečů dosažených v těchto kritériích. Pokud zadavatel stanovil, že subkritériem hodnocení je tvar a rozměr nabízených radiostanic, hodnotící komise se tímto musela zabývat. Stejně tak se musela vyjadřovat k uživatelským vlastnostem SW. Český uživatel přitom bude za jednoznačně vyšší standard užívání považovat českou verzi programu. Hodnotící komise u tohoto subkritéria přitom přihlédla i k dalším vlastnostem softwaru.

[3] Ve vztahu k ergonomickým vlastnostem radiostanic žalovaný uvedl, že z hlediska ovladatelnosti radiostanice je rozhodná nejen velikost těla, ale i délka antény. Ve vztahu k subkritériu snadnost a rychlost výměny akumulátoru žalovaný odkázal na odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, přičemž zdůraznil, že může kontrolovat rámec, v němž se výběr provádí, nikoliv samotnou kvalitu výběru. Ze zadávací dokumentace nevyplývá, jak přesně měla být zkouška výměny akumulátoru provedena, přičemž žalovaný považoval za logické, že zadavatel zkoušku provedl se vzorky nabídnutými v rámci nabídky, což také odpovídá požadovanému plnění. V „Postupu hodnocení expertní skupiny dodaných ručních radiostanic“ je k tomuto parametru jednoznačně seznatelný detailní popis ergonomie akumulátoru a vysvětlení technických odlišností při procesu výměny akumulátoru, na základě kterých byly uchazečům uděleny příslušné počty bodů. Posouzení hodnocení vzorků provedené hodnotící komisí, resp. expertní skupinou, vyhodnotil jako transparentní. Problematika výměny baterie s klipsem či bez klipsu je z hlediska parametru umožnění rychlého uchopení a použití radiostanice irelevantní. Žalovaný považoval za logické, že byla hodnocena rychlost a snadnost výměny akumulátoru, neboť to může mít podstatný význam v podmínkách zadavatele. Žalovaný

v neposlední řadě nedospěl k závěru, že hodnotící komise nezákonně přenesla svou roli na expertní skupinu, neboť hodnotící komise může využít přizvané poradce. Hodnotící komise převzala výstupy expertní skupiny a provedla vlastní hodnocení nabídek.

[4] Žalobce podal proti napadenému rozhodnutí **žalobu** ze dne 3. 3. 2015 ke krajskému soudu, v níž namítal, že subjektivní hodnotící kritéria netransparentním způsobem převážila výsledek zadávacího řízení, přičemž nabídky uchazečů byly překvapivě a nepředvídatelně hodnoceny. Podstatné rozdíly mezi nabídkami byly podle žalobce vytvořeny uměle a dodatečně. Zadavatel měl více zvážit, zda měla být použita předmětná subjektivní kritéria. Měl být schopen svá očekávání formulovat předem, aby se uchazeči nemuseli do jeho očekávání trefovat. Pokud by žalobce věděl, že zadavatel preferuje radiostanice s laděnou úzkopásmovou anténou (s kratší anténou), zatímco žalobce nabídl funkčně vhodnější anténu čtvrtvlnnou (dlouhou), zcela pochopitelně by na to v nabídce reagoval. Nechápal rovněž, proč mu bylo vytýkáno, že jeho software nemá českou lokalizaci, když to nevylučuje jeho intuitivnost a přehlednost. Žalovaný se nadto nedostatečně vypořádal s jeho rozkladem, a to v části týkající se snadnosti výměny akumulátoru. Vždy totiž brojil proti tomu, jakým způsobem byla tato vlastnost hodnocena. Žalobcova radiostanice má klips připevněný k tělu, kdežto radiostanice vybraného uchazeče má klips připevněný k baterii; hodnotící komise, která pozitivně hodnotila snadnost výměny baterie u vzorku vybraného uchazeče, však vycházela z nesprávného předpokladu, že zadavatel bude mít dva klipsy ke každé radiostanici, přičemž měněna bude baterie i s klipsem. Ve skutečnosti však zadavatel poptával pouze jediný klips. U vybraného uchazeče k tomu, aby po výměně baterie měla radiostanice stejné parametry jako před ní, musí dojít k nasazení klipsu na vyměněnou baterii, což nikdo nezohlednil. Žalovaný v tomto směru uváděl pouze své domněnky, co pokládá za logické. V neposlední řadě namítal, že zadavatel postupoval při hodnocení nabídek nezákonně, když hodnotící komise zcela svou kompetenci provést hodnocení nabídek přenesla na expertní skupinu.

[5] Krajský soud v odůvodnění **napadeného rozsudku** zrekapituloval průběh řízení, přičemž uvedl, že napadené rozhodnutí je přezkoumatelné, jelikož žalovaný vypořádal námitky, které žalobce v rozkladu vznesl. Nezjistil, že by zadávací řízení bylo netransparentní, protože zadávací podmínky jsou jednoznačné a dostatečně určité. Konečné závěry expertní skupiny jsou rovněž dostatečně přezkoumatelné, nejedná se z jejich strany o libovůli. S ohledem na způsob hodnocení dospěl k tomu, že převažovala objektivní hodnotící kritéria. Vymezení technických a užitných vlastností ručních radiostanic splňuje požadavky uvedené v ustanovení § 6 zákona o veřejných zakázkách. Ze zadávací dokumentace je podle soudu jednoznačné, jaké parametry budou hodnoceny, přičemž byl uveden výpočet, jak bude určen konečný výsledek pomocí vzorce. Pokud bylo u uživatelských vlastností softwaru zdůrazněno, že zadavatel požaduje především intuitivní a přehledný systém, pak lze předpokládat, že český zadavatel bude upřednostňovat české rozhraní, neboť je ovládání produktu pro uživatele snazší a přehlednější. Hodnotící komise v tomto směru přihlédla i k tomu, že pro realizaci některých výběrů je u žalobcovy radiostanice nutný dvojklik, což prodlužuje čas práce s radiostanicí. Ve vztahu k hodnocení délky antény soud poukázal na to, že podle zadávací dokumentace se má hodnotit tvar a rozměr, přičemž v rámci tohoto kritéria z logicky věci muselo být přihlédnuto k délce antény. Ve vztahu k hodnocení subkritéria výměna baterie poukázal na to, že zadávací

dokumentace požadovala hodnotit snadnost výměnu akumulátoru. To, že je na samotné baterii připevněn klips, je pro posouzení podmínky uvedené v zadávací dokumentaci nepodstatné, zvláště když je možné mít radiostanici i v kapse, proto není nutné ani klips využívat. Soud na závěr uvedl, že nebyl porušen zákon, pokud hodnotící komise využila poradce, expertní skupiny, a to pouze ve vztahu ke kritériu technické a užitné vlastnosti ručních radiostanic. To, že se hodnotící komise ztotožňuje se závěry expertní skupiny, neznamená, že na expertní skupinu delegovala své povinnosti.

II. Kasační stížnost a vyjádření

[6] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti napadenému rozsudku kasační stížnost. V doplnění kasační stížnosti ze dne 16. 6. 2017 uvedl, že kasační stížnost podává z důvodů dle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Nesouhlasil s tím, že krajský soud aproboval přístup zadavatele, neboť ten považoval za netransparentní. Soud nezohlednil, že zadavatel uměle vytvořil velmi zásadní rozdíly v subjektivních hodnotících kritériích, čímž dosáhl toho, že ta převážila nad objektivními kritérii. Zdůraznil, že jím nabízené radiostanice splňovaly zadávací kritéria, avšak zadavatel přesto dospěl k závěru, že některé vlastnosti radiostanic jsou na nízké úrovni. Z hodnocení nabídek vyplývá, že zadavatel kladl velký důraz na snadnost výměny baterie, avšak nezohlednil, že pokud je klips připevněn k baterii, je nutné vyměnit i jej, nebo bude muset mít náhradní baterii s dalším klipsem. Krajský soud měl v tomto směru ohledně připevnění klipsu a jeho demontáže při výměně baterie provést dokazování. Taková kompletní výměna baterie a klipsu nemůže být snadná a rychlá. Krajský soud se v tomto směru míjí s příslušnou žalobní argumentací. Nesouhlasil rovněž s tím, že hodnotící komise hodnotila i délku antény v rámci rozměrů radiostanice. Pro snadnost manipulace a rychlost použití je stěžejní zejména rozměr těla radiostanice, neboť to je určující pro držení. Velikost antény je nadto dána technickým řešením radiostanice; anténa čtvrtvlnná (dlouhá) je funkčně vhodnější, úzkopásmová laděná anténa (krátká) je z funkčního hlediska méně vhodná. Velikost vlastní těla hodnocených radiostanic byla podobná, tudíž nelze dovozovat, že by větší anténa odůvodňovala tak nízké hodnocení. Stěžovatel měl za to, že stanovením subjektivních hodnotících kritérií a jejich tendenčním vyhodnocením učinilo hodnocení nabídek netransparentním.

[7] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti ze dne 19. 7. 2017 uvedl, že se ztotožňuje se závěry krajského soudu uvedené v napadeném rozsudku. Ve vztahu ke kritériu výměna akumulátoru žalovaný vyložil, že při jeho hodnocení nemusí být přihlédnuto k tomu, zda po jejím provedení je radiostanice v identickém stavu (tj. s klipsem) jako před výměnou akumulátoru. Pokud v této otázce (resp. v tomto hodnotícím kritériu) vznikaly stěžovateli nejasnosti, mohl požadovat po zadavateli dodatečné informace k zadávací dokumentaci. Krajský soud rovněž správně uzavřel, že pokud se hodnotí tvar a rozměr, je nutné se zabývat i délkou antény. Stěžovatel nemohl předpokládat, že u tohoto dílčího kritéria nebude přihlédnuto k délce samotné antény. Žalovaný měl za to, že stěžovatel spíše polemizuje se samotným vymezením hodnotících kritérií, resp. zadávací dokumentace.

[8] Osoby zúčastněné na řízení I) a II) se ke kasační stížnosti nevyjádřily.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[9] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti, přičemž zjistil, že je podána včas, osobou oprávněnou, jež je zastoupena advokátem, a je proti napadenému rozsudku přípustná za podmínek ustanovení § 102 a § 104 s. ř. s.

[10] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost stěžovatele v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadený rozsudek netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že napadený rozsudek takovými vadami netrpí a že kasační stížnost **není důvodná.**

[11] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval námitkami nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku. Má-li rozhodnutí soudu projít testem přezkoumatelnosti, je třeba, aby se ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. jednalo o rozhodnutí srozumitelné, s uvedením dostatku důvodů podporujících výrok rozhodnutí.

[12] V případě napadeného rozsudku Nejvyšší správní soud neshledal jeho nepřezkoumatelnost ani pro nesrozumitelnost, a ani pro nedostatek důvodů. Ostatně samotný stěžovatel jeho obsahu porozuměl, neboť s tam uvedenými závěry věcně polemizuje v kasační stížnosti, v níž brojí proti věcnému posouzení předmětné sporné právní otázky – zákonnosti zadávacího řízení. Nelze tudíž hovořit o tom, že by rozsudek krajského soudu byl nesrozumitelný.

[13] Krajský soud svůj rozsudek také náležitě odůvodnil, byť s tímto odůvodněním stěžovatel nesouhlasí. Pokud stěžovatel v tomto směru dále uvádí, že krajský soud pochybil, pokud neprovedl jím navržený důkaz ohledáním předmětných radiostanic, musí Nejvyšší správní soud uvést, že za nepřezkoumatelný by bylo možné rozsudek považovat pouze v případě, že by neprovedení důkazů nebylo zdůvodněno. Krajský soud se přitom tímto důkazním návrhem v odůvodnění napadeného rozsudku zabýval (viz. odstavec 23 napadeného rozsudku). Nejvyšší správní soud se přitom ztotožňuje se závěrem krajského soudu, že další dokazování by nebylo potřebné, neboť je zjevné, že technické provedení stěžovatelem nabízené radiostanice je jiné než u „vítězného modelu“, neboť stěžovatelova radiostanice má klips připevněný na samotném tělu, tudíž je možné baterii vyměnit samostatně tak, že i po výměně má radiostanice klips, kdežto „vítězná radiostanice“ má klips připevněný k baterii, tudíž po výměně baterii je radiostanice bez klipsu, ledaže by došlo k jejímu předělání z původní baterie nebo by byl klips pro každou baterii.

[14] Nejvyšší správní soud tak neshledal, že by byl naplněn důvod kasační stížnosti podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

[15] Nejvyšší správní soud dále uvádí, že nesdílí výtky stěžovatele, že na základě výsledků, podle nichž se stěžovatelem nabízená radiostanice umístila na druhém místě, ačkoli nejlépe obstála v hodnocení kritéria ceny, lze dovozovat, že zadávací řízení bylo nezákonné, netransparentní či ryze subjektivní a účelové. Pouze to dokládá, že rozdíly v objektivním kritériu ceny obou nabídek (stěžovatelovy a vítězné nabídky) nebyly tak velké, zvláště

když váha tohoto kritéria byla 60%. Z obsahu správního spisu vyplývá, že nabídka stěžovatele (6090 Kč za dodávku 1 ks základnové radiostanice a 1 ks ruční radiostanice) v tomto kritériu získala 60 bodů, tj. plný počet, kdežto nabídka vítězného uchazeče získala 52,20 bodů (celková cena zde činila částku 7000 Kč). Za takové situace tedy nelze vyloučit, že další hodnotící kritéria, jež měla celkem váhu zbývajících 40% a která byla zadavatelem v zadávací dokumentaci stanovena, mohla výsledné pořadí ovlivnit, což samo o sobě nedokládá nezákonnost a netransparentnost výběrového řízení. To, že rozdíl mezi vítěznou nabídkou a nabídkou stěžovatele celkem činí necelé 2 body, samo o sobě rovněž nedokládá, že hodnotící komise zbývající kritéria hodnotila účelově a že se jedná o doklad velmi zásadních rozdílů v hodnocení jednotlivých kritérií. Zvláště když je zjevné, že na celkovém počtu získaných bodů se jak u stěžovatele, tak i u vítězné nabídky nejvíce podílelo kritérium ceny.

[16] K vlastnímu hodnocení jednotlivých kritérií a subkritérií a přiřazení příslušných bodů přitom Nejvyšší správní soud musí odkázat na setrvalou judikaturu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 11. 2009, č. j. 5 Afs 75/2009 - 100), podle níž *„nespadá do pravomoci orgánu dohledu přezkoumávat myšlenkové pochody jednotlivých hodnotitelů nabídek, ale pouze dodržení zákonného rámce postupu při zadávání veřejné zakázky* (s odkazem na rozsudek Vrchního soudu v Olomouci č. j. 2 A 1/99 - 32 ze dne 17. 6. 1999*),* a s konstatováním, že *Z obdobných závěrů vychází i rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 A 9/2002 - 62 ze dne 16. 3. 2004 vydaný za účinnosti zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, jehož závěry jsou podle orgánu dohledu relevantní pro šetřený případ.*

[17] Správní soudy tedy nemohou znovu přezkoumávat, jak se hodnotící komise rozhodla a proč, což není úkolem ani žalovaného, neboť jejich úkolem je pouze přezkoumat to, zda zadavatel dodržel povinnost tyto myšlenkové postupy hodnotící komise ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek přezkoumatelným způsobem vyjádřit. Nejvyšší správní soud přitom má za to, že tyto úvahy jsou v příslušné zprávě hodnotící komise, která odkázala na odborné hodnocení expertní skupiny, obsaženy. Nesouhlas stěžovatele s tam uvedenými závěry není relevantní.
[18] Jestliže stěžovatel poukazuje na to, jakým způsobem bylo hodnoceno kritérium výměny baterie radiostanice za situace, kdy technické provedení jím nabízené stanice oproti vítězné radiostanici bylo odlišné, neboť jeho radiostanice měla klips upevněný na tělo, kdežto „vítězná radiostanice“ měla klips umístěný přímo na baterii, tak je nutné nad rámec konstatování, že úkolem správním soudů, resp. orgánu dohledu, není přezkoumávat myšlenkové pochody hodnotitelů, uvést, že v situaci, kdy hodnotícím kritériem byla i výměna baterie, nelze hodnotící komisi vytýkat, že se tímto kritériem zabývala. Pokud nepřihlédla k tomu, že po výměně baterie není u vítězného modelu dosaženo výchozího stavu, tj. že se musí jednat o radiostanici s klipsem, tak je možné k tomu zmínit jen to, že i taková radiostanice (tj. bez klipsu s náhradní baterií) splnila hodnotící kritérium ve vztahu k výměně baterie a byla provozuschopná.

[19] Pokud hodnotící komise dospěla k tomu, že i za takové situace je s ohledem na potřeby zadavatele taková radiostanice bez klipsu použitelná a že je stěžejní zabývat se pouze snadností výměny baterie, neboť i radiostanice bez klipsu v případě nenadálé a rychlé výměny baterie je pro potřeby zadavatele akceptovatelná, nelze tomuto závěru

z hlediska zákona o veřejných zakázkách ničeho vytknout. Je totiž věcí zadavatele, aby věděl, jaké má potřeby a jak je nutné je zajistit. Pokud mu dostačuje, aby po výměně baterie byla radiostanice bez klipsu (pokud nedojde k další manipulaci, jak dovozuje stěžovatel), nelze mu v tomto směru ničeho vytknout. Fakt, že v zadávací dokumentaci nespecifikoval, zda musí být klips součástí těla radiostanice nebo musí být připevněn k radiostanici ve spojení s baterií, resp. že tato technická provedení nezohlednil v hodnotících kritériích, mu nelze klást k tíži, neboť nemohl dopředu vědět, jaké radiostanice s příslušnými parametry mu budou nabídnuty. Zadávací podmínky byly zjevně stanoveny obecně tak, že je mohla splnit obě technická provedení. Pokud stěžovateli připadaly tyto podmínky nejasné, měl to řešit dříve - srov. ustanovení § 49 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZVZ“).

[20] Ve vztahu k námitkám stěžovatele ohledně hodnocení délky antény musí Nejvyšší správní soud souhlasit s krajským soudem, resp. se žalovaným, že je logické, že pokud je hodnotícím kritériem rozměr radiostanice, je nutné zkoumat celkové vnější rozměry, kam nepochybně patří i délka antény, pokud je anténa vně samotného těla přístroje. Stěžovatel v tomto směru nemístně spekuluje, že pro snadnost manipulace a rychlost použití radiostanice je určující zejména rozměr samotného těla radiostanice, neboť přehlíží jednotlivé různé způsoby použití, skladování a přenášení těchto zařízení. Jinými slovy radiostanice s větší anténou bude zjevně vyžadovat jiný prostor ke skladování než radiostanice s poloviční anténou. Stejně tak u delší antény může hrozit při rychlé manipulaci její zachycení např. za část oděvu příslušníka zadavatele. Hodnocení celkových rozměrů včetně délky antény je proto nutné považovat za logické, smysluplné a odůvodnitelné. Výsledné hodnocení tohoto subkritéria hodnotící komisí se přitom s ohledem na výše uvedené vymyká z přezkumu dohledového orgánu, resp. správního soudu.

[21] Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a v souladu s § 110 odst. 1 *in fine* s. ř. s. ji zamítl.

IV. Závěr a náklady řízení

[22] O nákladech řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 a 7 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl ve věci úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení; žalovaný, který měl ve věci úspěch, žádné náklady nad rámec běžné správní činnosti nevynaložil, proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že se žalovanému náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává. Osoby zúčastněné na řízení mají podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu jen těch nákladů, které jim vznikly v souvislosti s plněním povinností, které jim soud uložil. Žádné takové náklady osobám zúčastněné na řízení nevznikly, tudíž nemají právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. prosince 2017

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu